

Tomasz Starużyk

Sprawozdanie z X Salvatoriańskiego Symposium Misyjnego "To jest życie wieczne, aby poznali Ciebie..." (J 17,3) (Bagno, 29 kwietnia 2013)

Studia Salvatoriana Polonica 7, 303-306

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie z X Salwatoriańskiego Sympozjum Misyjnego
To jest życie wieczne, aby poznali Ciebie... (J 17,3)
 (Bagno, 29 kwietnia 2013)

„A to jest życie wieczne, aby poznali Ciebie, jedynego i prawdziwego Boga, i Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa”. Te słowa z Ewangelii według św. Jana (17,3) są dla każdego salwatorianina źródłem, z którego czerpie swój charyzmat, zapal i motywację do pracy apostołskiej i ewangelizacyjnej. Także dla Czcigodnego O. Franciszka Jordana, założyciela salwatorianów, leżą one u podstaw założonego zgromadzenia. Decydująca dla realizacji Bożych planów w życiu ks. Jordana okazała się jego podróż na Bliski Wschód, a zwłaszcza do Ziemi Świętej, w roku 1880. Podczas tej osobistej wędrówki po ziemi Zbawiciela ostatecznie zrozumiał, że Bóg wzywa go do założenia nowego dzieła, do pełnego zaangażowania się w apostołską misję Kościoła przy pomocy wszelkich możliwych sposobów i środków, jakie dyktuje miłość Boża.

Te same słowa stały się hasłem przewodnim jubileuszowego, X Salwatoriańskiego Sympozjum Misyjnego, które odbyło się 29 kwietnia 2013 roku w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie. Wybór tematyki sympozjum związany był z jakże aktualną sprawą nowej ewangelizacji, którą tak bardzo żyje współczesny Kościół. Ojciec Święty Jan Paweł II na konferencji Episkopatu Ameryki Łacińskiej skierował do Kościoła słynne wezwanie do nowej ewangelizacji: „patrzcie w przyszłość, podejmując nową ewangelizację, nową w swoim zapale, nową w swych metodach i nową w środkach wyrazu” (Haiti, 9 marca 1983). Ewangelizacja nowa w zapale, to znaczy w zapale zrodzonym z osobistego spotkania z Jezusem zmartwychwstałym, które prowadzi do nawrócenia serca. Ewangelizacja nowa w metodzie polega na głoszeniu kerygmatu, osoby Jezusa umarłego, zmartwychwstałego, uwielbionego jako jedynego Zbawiciela, Pana i Mesjasza. Ewangelizacja nowa w środkach wyrazu domaga się języka egzystencjalnego. Chodzi o to, aby głosić Dobrą Nowinę językiem zrozumiałym dla każdego odbiorcy.

Spotkanie rozpoczęło się w godzinach porannych mszą świętą, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. Krzysztof Kowalczyk SDS z Rzymu, konsul-

tor generalny. Następnie uczestnicy sympozjum zgromadzili się w auli naszego seminarium, gdzie otwarcia sympozjum dokonał i przywitał zaproszonych gości ks. Jerzy Madera, rektor seminarium. Swoją obecnością uświetnili sympozjum, oprócz wspomnianego już konsultora generalnego, ks. Piotr Filas SDS, przełożony polskiej prowincji salwatorianów, wraz z członkami rady prowincjalnej, dyrektorzy poszczególnych apostolatów i agend salwatorijskich, duchowieństwo lokalne, osoby konsekrowane oraz młodzież związana z Wolontariatem Misyjnym Salwator (działającym przy zgromadzeniu salwatorianów).

Pierwszy wykład na temat *Biblijne wzorce ewangelizacyjne* wygłosił ks. prof. dr hab. Henryk Witczyk, kierownik katedry Teologii Biblijnej Instytutu Nauk Biblijnych KUL. Oparł on swoje wystąpienie na dwóch wielkich apostołach św. Piotrze i św. Pawle. Ukazał ich jako pierwszych ewangelizatorów, którzy zostali ukształtowani przez samego Jezusa i którzy stali się pierwszymi głosicielami Ewangelii. Ich życie zostało przedstawione w oparciu o wybrane fragmenty Pisma Świętego (Łk 5,1-10, Dzieje Apostolskie i I List św. Piotra, Flp 3,1-12, Rz 8,34) w trzech aspektach: powołanie na apostoła, moment nawrócenia i głoszenie kerygmatu ówczesnemu światu. Moment powołania Piotra i Pawła to nie tylko chwilowy zachwyt Jezusem i Jego nauką, tym, co czynił, ale to nieodwołalny dar bliskiej obecności samego Boga, obecności Jezusa – „Ja cię obronię”. Nawrócenie to ciągłe poznawanie wielkiej i ogarniającej całego człowieka miłości Boga, miłości, która jest także przebacząca. I w końcu kerygmat, który dzięki mocy i miłości Boga żyje w sercu apostołów i który przepowiadają; który prowadzi ich na krańce świata; który prowadzi ich do ofiary z własnego życia.

Kolejny przedpołudniowy wykład wygłosił ks. Artur Gondarski, kapłan diecezji zielonogórsko-gorzowskiej, asystent Katolickiego Stowarzyszenia w Służbie Nowej Ewangelizacji, zaangażowany w Przystanek Jezus, ogólnopolską inicjatywę ewangelizacyjną skierowaną do ludzi młodych uczestniczących w Przystanku Woodstock. Ksiądz Artur podzielił się refleksją na temat: *W poszukiwaniu zagubionych*. Mówił o swoim doświadczeniu towarzyszenia młodym wraz ze wspólnotą młodych ewangelizatorów, którą założył na koncertach rockowych podczas Jarocina, Reggae nad Wartą i wreszcie Przystanku Woodstock. Corocznie te wydarzenia gromadzą setki młodych, którzy wśród swoich rówieśników pełnią posługę ewangelizacyjną. Posługa ta opiera się na wielkim zrywem młodych chrześcijan, ich spontaniczności i pomysłowości, by dzielić się z młodymi, którzy nie spotkali na swojej drodze życia zmartwychwstałego Jezusa, doświadczeniem żywego Boga.

Popołudniowy blok wykładów rozpoczął ks. dr Wojciech Mleczo CR, wykładowca w Szkole Nowej Ewangelizacji św. Marka w Stryżawie i moderator we Wspólnocie Chrystusa Zmartwychwstałego *Galilea*. Ksiądz Wojciech przedstawił referat na temat: *Formacja ewangelizatorów*. Podkreślał, że przede wszystkim trzeba obudzić nowy zapał misyjny i entuzjazm wśród ewangelizatorów. Potrzebna jest również przemiana mentalna, rozumiana jako kształtowanie odpowiedniej tożsamości. To ukształtowanie „pragnienia wychodzenia do człowieka”, podniesienie poziomu rozumienia chrześcijaństwa, jego istoty, wartości i piękna, autentyczne zaangażowanie w pracę nad sobą i Kościołem, drugim człowiekiem. To jest droga do obudzenia poczucia odpowiedzialności za bogactwo obdarowania od momentu chrztu. Trzeba ciągle rozwijać w sobie życie duchowe. Jeżeli udział w liturgii nie idzie w parze z rozwojem duchowym, to młody człowiek, ewangelizator nie będzie wiedział, o co chodzi i po co przychodzi, po co staje się głosicielem Ewangelii. Każdy, kto jest w szkole nowej ewangelizacji, musi żyć Bogiem. Nie wystarczy samo życie dekalogiem. Dopiero z doświadczenia Boga rodzi się wytrwała chęć dawania Go innym.

Ostatni prelegentem był ks. dr Józef Tarnówka SDS, wykładowca przedmiotów filozoficznych w seminarium salwatorianów w Bagnie. Podjął on temat: *Przesłanie O. Franciszka Jordana w dziele ewangelizacji*. Szacowny Prelegent zwrócił uwagę na to, czym jest w dzisiejszym świecie charyzmat salwatoriański. Nie jest to swego rodzaju oryginalność, a Boży dar, co sprawia, że dany zakon czy zgromadzenie jest sobą, nie innym zakonem; to oblicze Chrystusa, które odkrywa dany człowiek. Jest rzeczywistością żywą, gdyż jest zawsze odniesieniem do Ewangelii. Ojciec Jordan był człowiekiem, który ciągle szukał, dlatego usłyszał głos Boga i założone zgromadzenie salwatorianów jest to dar od Boga, dar usłyszany. Zawsze odnajdywał własną tożsamość w słuchaniu i pełnieniu woli Bożej. Dlatego swoim duchowym synom powtarzał, iż każdy salwatorianin powinien być mądry i na czasie, jednak nie żyć duchem tego świata. Ewangelia jest najważniejsza w przepowiadaniu salwatorianina, idea nauczania jest ciągle żywa, nauczanie jest święte, dla niego każdy salwatorianin powinien być gotowy oddać życie.

Po ostatnim wykładzie odbył się panel dyskusyjny, który poprowadził ks. mgr lic. Paweł Fiącek SDS. Była to okazja do zadawania pytań przez zebranych w auli słuchaczy, doprecyzowania pewnych niejasności, dopowiedzeń ze strony prelegentów. Po panelu dyskusyjnym uczestnicy sympozjum udali się do kaplicy seminaryjnej i uczestniczyli w nabożeństwie specjalnie tą okazję przygotowanym. Zwieńczeniem X Salwatoriańskiego Sympozjum Misyjnego było uroczyste otwarcie stałej wystawy misyjnej w naszym seminarium przez

ks. Prowincjała Piotra Filasa SDS. Ekspozycje do wystawy zebrane zostały z tych miejsc na całym świecie, gdzie pracują i ewangelizują salwatorianie.

Kolejne sympozjum misyjne przeszło do historii. Mamy nadzieję, że dało przyczynek dla uczestniczących w nim do tego, aby jeszcze bardziej zaangażować się w dzieło nowej ewangelizacji, „aby poznali Ciebie, jedynego i prawdziwego Boga, i Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa”.

Ks. Tomasz Starużyk SDS